

Människomöten ger livet mening

Jag och Isac Boman känner Anne-Git Elling från vår studietid vid Ålands lyceum där hon jobbar som studiehandledare. Vi kallar henne lite skämtsamt för "lev enklare-guru" och ringer upp och ber om en intervju. Vi bestämmer en tid och plats... men redan nästa dag ringer Anne-Git och måste flytta intervjun. Hon ska till Norrtälje och shoppa!

Shoppingturerna är inget typiskt drag för Anne-Git, men med ny stuga krävs en hel del grejer. Och trots miljöengagemanget är hon inget fan av second-hand. Därför satsar hon mer på kvalitet och gärna lokala produkter. Vi träffas på hennes stuga. Vägen hit är lång. Ibland finns ingen väg alls. Vi äter lunch och efteråt testar jag och Isac (mest jag) på att diska. Det låter kanske inte så exotiskt, men hos Anne-Git diskas man ute på verandan med regnvatten och - havsutsikt. Först måste vi koka vattnet i en tekokare och sen blanda med kallt vatten. Så lite som möjligt instruerar Anne-Git. Havet blänker. Det är så vackert att man skulle kunna diska hela dagen lång!

Anne-Git och Ann vid ute-disken.

Sedan bjuds det på kaffe och kaka. Anne-Git har under många år varit hängiven de ekologiska varorna. Vi börjar intervjun som blir en lång och vid diskussion om livet och döden, människor och saker.

Vi tycker att du verkar vara en person som lever ett rikt men enkelt liv, är det sant? Vad är ett rikt liv för dig?

Anne-Git: Ja, det är ju vänner och att få vara frisk som är rikedom. Jag lever rätt så enkelt, men mina behov är täckta som jag lever. Vill jag resa så kan jag samla ihop pengar för det. Senast jag köpte en TV var –81 och kläder... ja, ni ser ju hur jag ser ut! Jag har feng shuiat en hel del på vinden och källaren också. Jag har varit ganska radikal och slängt rätt mycket.

Ann: Men för många är det ju viktigt med kläder och bil, du måste ju ha något som ersätter det?

Anne-Git: Det är väl människokontakter som gör det. Och säkert får man genom qigongen livsvisdom. Qigongen ger mig stillhet i mitt rätt så röriga liv. Jag tror faktiskt

att stillheten är på väg tillbaka, det har den varit länge men det har inte riktigt slagit än.

Jag brukar tänka på döden, vad behöver finnas kvar när jag dör? Jag kan respektera att någon vill ha ett minne men jag behöver inga monument. Med tanke på hela universum är jag mindre än en knäppning. Det är väl att leva enkelt i tanken? Jag har mycket kvar att lära så jag kommer tillbaka, säger Anne-Git och syftar på livet efter döden. Jag är inte färdig än.

Isac: **Blir man någonsin färdig?**

Anne-Git: Jo, det blir man. När man gjort vad man ska behöver man inga fler mänskliga erfarenheter.

Ann: **Vissa menar att det att vi lever i ett samhälle med många snabba och ytliga kontakter gör att man måste visa utåt vem man är. Du träffar många i jobbet och privat men har ändå inget behov av att definiera dig med yttre ting. Du lever i båda världar.**

Anne-Git: Kan hända... Det har jag inte tänkt på. Men det materiella betyder ju inget för mig. Det är klart, när jag skulle bygga hus så ville jag ju inte ha ett fult hus.

Isac: **Men är du bunden av några begär?**

Anne-Git: Nääij jag tror inte det... Klart att jag skulle vilja ha en ny bil för den här är inte så miljövänlig men jag har inte tillräckligt med fokus på det. Härregud, det här låter ju som att jag skulle vara något ufo!

Annette (Anne-Gits kompis): Men du hittar ju hela tiden nya saker som behöver fixas med stugan, är inte det ett begär?

Anne-Git: Jo det är det kanske, men vissa saker är ju av rent praktisk karaktär och andra av estetisk. Men visst, alla är vi bundna av begär. Jag har rest mycket och varit en otrolig miljöbov. Jag rände runt jorden, mycket i USA. Nu har jag lugnat ner mig, jag har sett tillräckligt.

Här är dörren öppen.

Isac: **Jag måste fråga, eftersom att du träffar så mycket ungdomar i ditt jobb; märker du om det går någon trend i hur ungdomar ser på prylar idag?**

Anne-Git: Jo, jag kan säga så här; ungdomar idag tar prylar för självklart så de är inte så näriga efter prylar. De behöver inte sträva efter det så energin till att konsumera

för konsumerandets skull har minskat. Men det är för att de redan har massa saker. Förr samlade man mycket på hög, idag slänger man saker. Det är väl ingen som sparar gamla TV-apparater längre?

Ann: Tappar du någonsin hoppet till människans och jordens utveckling? Jag menar, vissa vill inte ens byta till ett miljövänligt diskmedel. Jag kan bli lite trött då.

Anne-Git: Nej, jag tror att det kommer att gå bra. Det är så många som tänker på de här frågorna nu. Men vissa har mer pengar än jag och gör inte något. Men jag kan inte påverka där. Jag måste respektera det. Vi är alla gjorda av samma skrot och korn, inget människoliv är bättre än ett annat.

Så åker vi tillbaka till kontoret, jag och Isac, fyllda av ny energi och inspiration efter de långa samtalen och havsluften. Vilken fantastisk dag!

Isac njuter av frihet och storslagen natur i det karga Geta.

Text och foto: Ann Hurme